

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Flemming Hansen som ordfører.

Flemming Hansen (KF):

Skatteministeren sagde i sit svar på vores beslutningsforslag, at det var det samme som i 1998, det er det samme Folketing, og det er den samme regering. Ja, men det er ikke den samme skatteminister. Og det var jo altså vores håb, at der nu var kommet en skatteminister, der ville leve op til nogle af de mange udtalelser, han er kommet med, om, at der skal være skattelettelser, og at det ene og det andet skal laves om.

Jeg ved godt, at de er afkræftet alle sammen, men det kunne jo være, at der var noget på det her område, som skatteministeren var så klog at ville ændre på, men det håb ser vi nu altså forsvinde i horisonten.

Jeg kan huske, da vi første gang behandlede og gennemførte de her særregler i Folketinget. Da sagde jeg, at det var den bedste bekræftelse på, at vi har verdens højeste skattetryk. For at få de helt topkvalificerede specialister er vi simpelt hen nødt til at have særregler for dem, for de vil ikke drømme om at opholde sig i Danmark med det skattetryk, vi har, hvis de ellers kan slippe. Og det er jo sådan set bekræftet med den succes, denne ordning har haft.

Det bekræfter måske også de begyndende vanskeligheder, vi har nu, med at de unge, meget veluddannede danskere synes, at det nok er værdt at spille sin arbejdskraft i udlandet et sted, hvor man ikke har verdens højeste skattetryk. Så det hænger lidt sammen.

Men jeg forstår, at enhver tanke om at ændre det her afvises, til trods for at ordningen er en kæmpesucces. Det er jo en af de ting, der er enighed om her i Folketingssalen. Og man kan sige, at det jo egentlig talt er ejendommeligt, at man, når mennesker nu har været her i nogle år og synes, de gerne vil fortsætte, så siger: Nej, det skal du for resten ikke. Så vil vi gerne straffe dig, for du lavede jo noget for mere end 4 år siden, da du kom til landet. Der fik du en særregel, og vi vil altså hellere have, du rejser igen, for ellers beskatter vi dig.

Det er en utrolig snæversynet opfattelse af tingene, og jeg kan ikke forstå, at Socialdemokratiet ikke kan se, at det vil være rigtigt at ændre det her. Det vil ikke koste noget, det vil kun give penge i kassen, for de forsvinder simpelt hen, hvis ikke de får den lettelse, vi her lægger op til.

Aage Frandsen (SF):

Da ordningen i sin tid blev lavet, støttede vi forslaget. Da der var et beslutningsforslag i 1998, syntes vi, det var rimeligt at se på en eventuelt opblødning af det. Vi stemte for det, der blev gennemført i efteråret 1998.

Men vi problematiserede jo også, at hvis man ville gå videre end det, der blev lavet i 1998, ville det blive ret problematisk i forhold til bare at sige, at det er dem, der tjener over et vist beløb, man skal give en særordning, sådan som der nu også lægges op til i det her forslag. Man må ligesom vælge, om man vil have det, som var den gamle idé med forslaget, nemlig at det var en særlig forskerbeskatning, eller om man vil have den her model, som er meget mere liberal på ét punkt, nemlig med hensyn til de mennesker, der kan komme ind i ordningen, men så stram i forhold til, hvornår man skal modregne senere.

Derfor kunne det være sådan lidt interessant at høre forslagsstilleren, om man, når det her forslag nu er afvist af et flertal i Folketinget, så vil sige: Jamen altså der er nogle bestemte grupper, vi er interesserede i, og derfor kunne man jo så se på den svenske ordning. Eller er det bare et ønske om at lave en almindelig skattelettelse for nogle bestemte personer?

Det er jo også sådan her, at de unge mennesker eller andre, som er danskere, der rejser ud, og som vender tilbage til Danmark igen, jo også vil omfattes af ordningen, og sådan er det jo altså ikke i Sverige.

Denne her model, som ligger i den lovgivning, vi kender, synes vi – specielt for det, man kan sige er forskning og forskning i bred forstand – er meget vigtig. Men generelt at sige, at det er så afgørende, at folk, der har en meget høj løn, skal begunstiges, synes vi ikke er det aller vigtigste, og for vores vedkommende er det ikke noget med, at vi siger, at fordi en person er ansat i Brøndby eller FCK er det mindre vigtigt, end hvis vedkommende er ansat inden for transportvirksomhed.

Man kan sige, at det måske er lidt ulige konkurrence i forhold til, at FCK og Brøndby har råd til det, mens det kan være, at OB ikke har råd til at betale så meget for en spiller, og at de derfor er under en mere gunstig ordning, hvis de har råd til at betale spilleren. Det er sådan set tilskud til dem, der har råd til at ansætte nogen, der skal have en meget høj løn.

Men for vores vedkommende er det sådan, at hvis man skulle se på denne her ordning i forhold til det, vi kender, så er det ud fra, at man